

ÎNCHEIERE

22 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecătorii:

Tatiana Vieru
Valentina Clevadî
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Vadim Colțov împotriva deciziei din 20 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Colțov Vadim împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Consiliului Uniunii Avocaților din Republica Moldova și Comisiei pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la soluționarea în termen a cererilor, declararea desființării sancțiunii disciplinare și recunoașterea neexecutării în termenul prevăzut a Hotărârii Comisiei pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova,

c o n s t a t ă :

La data de 23 ianuarie 2015, Colțov Vadim a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM, Consiliului Uniunii Avocaților din RM și Comisiei pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din RM solicitând constatarea încălcării dreptului la soluționarea în termen a cererilor, declararea desființării sancțiunii disciplinare și recunoașterea neexecutării în termenul prevăzut a Hotărârii din 20.12.2010 a Comisiei pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din RM.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 12 decembrie 2002 i-a fost eliberată licența nr. 953 prin care a obținut dreptul de a exercita profesia de avocat în conformitate cu prevederile Legii cu privire la avocatură. La data de 20 decembrie 2010 Comisia pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din RM a emis o Hotărâre prin care a dispus sancționarea sa în conformitate cu prevederile art. 56 al Legii cu privire la avocatură și aplicarea sancțiunii prevăzute de art. 57 lit. e) și art. 25 alin. (1) lit. f) a Legii sus menționate, și anume, retragerea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat. Hotărârea a fost redactată la 20 ianuarie 2011 și comunicată Ministerului Justiției al RM. Concomitent în Registrul licențelor privind exercitarea profesiei de avocat a fost introdusă mențiunea „Licența retrasă” în rubrica care se referă față de avocatul V. Colțov.

Susține că la data de 31 martie 2011, Ministrul Justiției al RM a emis Ordinul nr. 96, prin care a dispus retragerea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat cu nr. 953 eliberată lui V. Colțov la 12 decembrie 2002 cu investirea Direcției notariat și avocatură cu dreptul de control asupra executării acestui ordin, cu obligația de a aduce la cunoștință

ordinul emis, Consiliului Uniunii Avocaților. Despre existența ordinului Ministrului Justiției al RM nr. 96 din 31.03.2011 a aflat la data de 12 februarie 2012.

Menționează că la data de 27 ianuarie 2011 a contestat Hotărârea din 20.12.2010 a Comisiei pentru etică și disciplină la Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău, care prin hotărârea din 12 februarie 2013 a admis parțial cererea și a anulat Hotărârea din 20.12.2010 a Comisiei pentru etică și disciplină, fără producerea efectelor juridice de la data adoptării acesteia, cu obligarea Comisiei pentru etică și disciplină în termen de 30 de zile după rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești să informeze Ministerul Justiției al RM despre hotărârea judecătorească. Prin decizia din 05 iunie 2013 a Curții de Apel Chișinău, hotărârea din 12.02.2013 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău a fost menținută.

Prin decizia din 02 aprilie 2014 a Curții Supreme de Justiție au fost casate ambele hotărâri judecătorești și emisă o nouă hotărâre prin care a fost respinsă acțiunea cu privire la anularea Hotărârii Comisiei pentru etică și disciplină din 20.12.2010.

Relatează că a fost obligat în termen de 10 zile să transmită Consiliului Uniunii Avocaților licența retrasă și legitimația avocatului, însă în perioada de timp începând cu data de 26 ianuarie 2011 și pînă la 05 iunie 2013, cînd Curtea de Apel Chișinău a menținut hotărârea instanței de fond privind anularea hotărârii Comisiei de retragere a licenței, dînsul nu a executat benevol dispozițiile legii și nu a transmis Consiliului Uniunii Avocaților nici licența și nici legitimația. Începând cu 05 iunie 2013 și pînă la 02 aprilie 2014 a activat ca avocat în baza licenței nr. 953 din 12.12.2002, folosind și legitimația sa, acordând asistență juridică calificată în baza contractelor de asistență juridică, necomițînd nici o abatere disciplinară.

A mai susținut reclamantul că începînd cu 02 aprilie 2014 cînd Curtea Supremă de Justiție a emis o nouă hotărâre prin care a fost lăsată în vigoare Hotărârea Comisiei pentru etică și disciplină cu privire la retragerea licenței și pînă în prezent, el nu a executat benevol dispozițiile legii și nu a transmis Consiliului Uniunii Avocaților licența și nici legitimația avocatului. În perioada de timp de la 20 decembrie 2010, cînd s-a emis hotărârea privind retragerea licenței și pînă la data de 05 iunie 2013, cînd Curtea de Apel Chișinău a menținut hotărârea instanței judecătorești privind anularea hotărârii despre retragerea licenței, ceia ce constituie mai mult de 30 de zile, nici Comisia pentru etică și disciplină, nici Consiliul Uniunii Avocaților, nici Ministerul Justiției al RM, care sunt și pot fi recunoscute în calitate de creditori, nu au inițiat o procedură silită în scopul executării silite a obligației sale (debitor) de a restitui licența și legitimația avocatului, în baza hotărîrilor cu privire la aplicarea de sancțiuni eliberate de Comisia pentru etică și disciplină și de Ministerul Justiției al RM, care nu au caracter pecuniar.

Reclamantul a mai indicat că la data de 24 noiembrie 2014 s-a adresat Ministerului Justiției al RM cu cerere, prin care a solicitat anularea Ordinului Ministrului nr. 96 din 30.03.2011 și excluderea din Registrul licențelor privind exercitarea profesiei de avocat a mențiunii „Licența retrasă”, invocând și lipsa temeiurilor pentru executarea silită a Ordinului Ministrului, pe care nu l-a executat benevol, iar la data de 24 noiembrie 2014 s-a adresat Comisiei pentru etică și disciplină cu cerere, prin care a solicitat anularea sancțiunii disciplinare aplicată față de el în baza Hotărîrii din 20.12.2010 și excluderea din Registrul licențelor privind exercitarea profesiei de avocat a mențiunii „Licența retrasă”, invocând și lipsa temeiurilor pentru executarea silită a Hotărîrii Comisiei pentru etică și disciplină din 20.12.2010, pe care nu a executat-o benevol.

Reiterează reclamantul că, prin cererile înaintate Ministerului Justiției al RM și Comisiei pentru etică și disciplină dînsul, a solicitat recunoașterea dreptului pretins la exercitarea profesiei de avocat din motiv că actele administrative și hotărîrea instanței contenciosului administrativ nu au fost în termen legal și conform procedurii legale puse în executare și la moment nici nu pot fi executate. La cererea sa a primit răspuns numai din partea Ministerului Justiției, care printr-o scrisoare, fără o argumentare motivată asupra tuturor argumentelor invocate în cererea înaintată, a fost înștiințat că cererea privind abrogarea ordinului Ministrului nr. 96 din 31.03.2011 nu poate fi examinată, deoarece termenul procedurii prealabile a fost omis. Asupra motivelor expirării termenului executării ordinului Ministrului nr. 96 din 31.03.2011, restabilirii în dreptul său pretins la exercitarea activității de avocat și excluderea mențiunii „Licența retrasă” - Ministerul Justiției nu s-a expus, ceea ce este echivalent cu nesoluționarea în termenul legal a unei cereri. Din partea Comisiei pentru etică și disciplină nu a primit nici un răspuns la cererea înaintată, fapt care constituie o încălcare asemănătoare - nesoluționarea în termenul legal a unei cereri.

Solicita reclamantul admiterea cererii, constatarea încălcării dreptului la soluționarea în termen a cererilor înaintate la 24 noiembrie 2014 către Comisia pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din RM și Ministerului Justiției al RM privind anularea sancțiunii disciplinare aplicate la 20.12.2010 față de avocatul Vadim Colțov sub forma ”retragerii licenței” și privind excluderea din Registrul licențelor privind exercitarea profesiei de avocat a mențiunii „Licența retrasă” în rubrica privindu-1 pe avocatul Vadim Colțov, declararea ca fiind desființată sancțiunea disciplinară aplicată avocatului Vadim Colțov în baza Hotărîrii Comisiei pentru etică și disciplină din 20.12.2010 sub forma ”retragerii licenței” pentru exercitarea profesiei de avocat, pe motivul expirării termenului de 1 an din momentul aplicării sancțiunii și necomiterii abaterilor disciplinare în acest termen, recunoașterea că Hotărîrea Comisiei pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din RM din 20.12.2010 privind sancționarea avocatului Colțov Vadim în conformitate cu prevederile art. 56 al Legii cu privire la avocatură de aplicare a sancțiunii prevăzute la art. 57 lit. e) și art. 25 alin. (1) lit. f) a Legii sus menționate și retragerea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat și Ordinul Ministrului Justiției al Republicii Moldova nr. 96 din 31 martie 2011 privind retragerea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat cu nr. 953, eliberată la 12 decembrie 2002 lui Colțov Vadim, nu au fost executate în termenul prevăzut de lege și nu mai pot fi puse în executare, recunoașterea după Vadim Colțov, născut la 17 ianuarie 1967, codul numeric personal 0991011010725, dreptul la exercitare a profesiei de avocat în baza Licenței nr. 953, eliberată de Ministerul Justiției al RM la data de 12 decembrie 2002, obligarea în mod solidar a Consiliului Uniunii Avocaților din RM și Ministerului Justiției al RM să introducă în Registrul licențelor privind exercitarea profesiei de avocat modificarea corespunzătoare, și anume, excluderea mențiunii „Licența retrasă” în rubrica care se referă față de avocatul Vadim Colțov.

Prin hotărîrea din 25 iunie 2015 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată înaintată de Colțov Vadim împotriva Ministerului Justiției al RM, Consiliului Uniunii Avocaților din RM și Comisiei pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din RM cu privire la constatarea încălcării dreptului la soluționarea în termen a cererilor, declararea desființării sancțiunii disciplinare și recunoașterea neexecutării în

termenul prevăzut a Hotărîrii Comisiei pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din RM din 20.12.2010, s-a respins din lipsă de teme.

Prin decizia din 20 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Colțov Vadim și menținută hotărîrea din 25 iunie 2015 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău.

La data de 22 aprilie 2016 Colțov Vadim a declarat recurs împotriva deciziei din 20 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele inferioare nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii și anume nu au determinat corect și/sau au determinat incorect obiectul litigiului, au aplicat incorect prevederile Statutului profesiei de avocat.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 20 ianuarie 2016. Conform materialelor pricinii, decizia instanței de apel a fost expediată în adresa recurentului la data de 16 februarie 2016. Recursul declarat la data de 22 aprilie 2016 se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Colțov Vadim, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Colțov Vadim, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Colțov Vadim, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Colțov Vadim împotriva deciziei din 20 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală